

Markus Lüpertz, *Liberec*, 2016

Santa Monica Pier, Kalifornie, 2013
Nadační fond D. A. D. A

Jiří JIROUTEK – *Bílá, Černá*, HORIZONT

Oblastní galerie Liberec
podbazénová hala a grafický kabinet

28. ledna – 17. dubna 2022

Kurátor a texty: *Martin Dostál*
Supervize: *Johana Kabičková*
Architektura a návrh instalace: *Tomáš Rýdl a Martin Dostál*
Grafika: *Filip Dvořák*
Překlad: *Stephan von Pohl*
Instalace: *Přemysl Machálek, Jaroslav Trojan*

obálka: Los Angeles, 2013

Zřizovatelem Oblastní galerie Liberec je Liberecký kraj. Výstava se koná s finanční podporou Ministerstva kultury.

Partneři Oblastní galerie Liberec:

Ještědská stavební společnost, spol. s r. o. | RENGL, s.r.o. | Hanka a Michael Plátkovi | Preciosa a.s.

Mediální partneři:

televize rtm plus | Český rozhlas Liberec | Liberecký deník | Kalendář Liberecka | Živá kultura = živý Liberec
Flash Art | Artalk

Jiří JIROUTEK

Bílá, Černá, HORIZONT

28. 1. – 17. 4. 2022

LÁZNĚ
OBLASTNÍ GALERIE LIBEREC

Záštitu nad výstavou převzal hejtmán
Libereckého kraje Martin Půta.

ogl.cz

Fenomén Ještěd, Liberec, 2001

Už nejdu do Ještědu, Liberec, 2002

Překvapivý, estetický, vycizelovaný. Takový je fotografický svět Jiřího Jiroutka, který nezapře smysl pro vizuální věcnost, široký horizont a geometrický detail. Zachycuje větší či menší celky krajin, kde dominantou je horizontála nebo vertikála, atmosféra sycená jímavým okamžikem, a přítomnost lidí, kteří jsou i nejsou měřítkem prostor, jež je zdaleka i z vysoka převyšují. Silným jiroutkovským zájmem je také struktura a geometrizovaný rastr, spojený začasto s architekturou, ale nejen s ní. Objevují se však i skupinky lidí, zachycené v konfiguracích, které v sobě mají magickou divadelní či filmovou scéničnost.

Náznak retrospektivní Jiroutkovy výstavy v OGL se zaměřuje i na předešlé fotografovy projekty. Jsou jimi jednak série snímků obou Ještědů – ikonické stavy Karla Hubáčka nad Libercem a zbouraného obchodního centra v centru téhož města od stejného architekta. V obou ještědských cyklech jde nejen o svébytný pohled na obě vrcholně modernistické stavby, ale také o geometrii, o světlo a stín. Nechybí ani jiný Jiroutkův cyklus, kterým je dosud neuzavřená portrétní série výjimečných osobností, zejména z vizuálního umění. Dokumentární snímky, které vnášejí do výstavy barvu, zachycují zase „provoz“ umění, zejména v Jiroutkově domovském Liberci.

Jiří Jiroutek se narodil v roce 1967 v Lounech, ale profesně i životně je svázán s Libercem, kde svoji fotografickou aktivitu naplno rozvinul ve volné tvorbě i ve specifických zakázkách. Má velmi silný vztah ke svým fotografickým a uměleckým předchůdcům, proto se na výstavě objevují díla několika již zemřelých tvůrců, k jejichž dílu se Jiroutek neustále vrací. Zejména jde o pozapomenuté liberecké fotografy Ladislava Postupu, Jana Pikouse a Čestmíra Krátkého, a také o malíře, kteří byli pro Jiroutka uměleckou inspirací z lounských let, tedy Zdeňka Sýkoru, Vladislava Mirvalda a Kamila Linhartu. Jiroutek uměleckou fotografií vystudoval na Institutu fotografie Slezské univerzity v Opavě, vedené fotografem a kurátorem fotografických výstav Vladimírem Birgusem, jehož práce jsou na výstavě rovněž k vidění.

Výstava tak není jen autorovou retrospektivou, ale i příznáním k tomu, jak je dobré cítit umělecký kontext předešlých desetiletí.

Martin Dostál

z cyklu Výstavy a situace, Liberec, 2019

Vladimír Kopecký, Tuklaty, 2008

Zabriskie Point - Kalifornie, 2013

Chrám sv. Mikuláše, Louny, 2001

O svém přístupu k fotografii říká Jiří Jiroutek toto:

Při mém studiu na Institutu tvůrčí fotografie Opavské univerzity v Opavě jsem se naučil pracovat ve fotografických cyklech. Vladimír Birgus, který školu vedl, mě nasměroval k soustředěnému pohledu na realitu a vytváření fotografických souborů. Mohou být prezentovány samostatně, ale také propojeny v nově daných souvislostech. Není vyloučeno, že moje vnímání světa bylo ovlivněno již místem narození. Moje rodiště, město Louny, je známo především malíři Zdeňkem Sýkorou, Vladislavem Mirvaldem a Kamilem Linhartem. Jejich práce jsem měl možnost obdivovat vlastně od malička. Zvláště jejich geometrické abstrakce mě ovlivnily zásadním způsobem a jistě se dá v některých mých fotografických najít paralela s jejich malbou. Nemluvě o tom, že i oni byli v jistých fázích své tvorby také fotografy.

Dalším zdrojem inspirace se mi staly výtvoary architektů mého života v Liberci. Obě stavby Ještědu, jak vysílače, tak obchodního střediska. Tým architektů pod vedením Karla Hubáčka zřejmě nasměroval moji profesní dráhu. Fotografie architektury byla pro mě stěžejní.

A také je zde můj soustavný zájem o liberecké fotografy, a o liberecké studio výtvarné fotografie. Ladislav Postupa, Jan Pikous, Čestmír Krátký a další liberečtí tvůrci mi byli vzorem v prvopočátku hledání mého pojetí výtvarné fotografie. A vedle těchto jmen byli pro mě důležití i další fotografové, jejichž estetická východiska formovala informální šedesátá léta. Za všechny chci připomenout Aloise Nožičku. Svoji libereckou výstavou je chci nejen připomenout, ale také jim „výstavně“ poděkovat.

Jiří Jiroutek